

УДК 320

Олійник І. – ст. гр. ХК - 11

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

МІЖНАРОДНІ КОНФЛІКТИ ТА МЕХАНІЗМ ЇХ УРЕГУЛЮВАННЯ

Науковий керівник: професор Ніконенко В.М.

За тривалу історію людство виробило багато форм міжнародного співробітництва як на двосторонній, так і на багатосторонній основі з метою врегулювання конфліктів: переговори, обміни думками, наради, зустрічі, взаємні візити, конференції і т.д. Тільки на основі переговорного процесу можна знайти розв'язання спірних питань і конфліктів. Звичайно, процес цей є досить складним, що включає ряд етапів (закріплення погоджених позицій, фіксація результатів, згоди або незгоди, договори, пакти, угоди, резолюції, декларації, комюніке, інформаційні повідомлення та ін.). Домовленості сторони повинні досягти на чесній і рівноправній основі, без спроб диктувати іншій стороні свої умови. Значний ефект мають узгоджені дії сусідніх держав, або усього міжнародного співтовариства, які дають знати ворогуючим сторонам чи агресору, що продовження конфлікту змінить у небажаному для них напрямі співвідношення їх можливостей, а також послабить політичну вагу на міжнародній арені. З цією метою використовуються, наприклад, економічні санкції, а також інші заходи, що сприяють припиненню воєнних дій і урегулюванню конфліктів.

Звичайно, було б наївністю вважати, що людству вдасться жити в умовах відсутності конфліктів. Адже розширення чисельності суб'єктів міжнародних відносин і включення в світовий політичний Процес суперечливих і навіть протилежних інтересів завжди породжуватиме нові конфлікти і кризові ситуації. Це вимагає вироблення дієвих механізмів регулювання міждержавних суперечностей таким чином, щоб по можливості не допустити їх загострення і переростання в конфліктну фазу, а якщо конфлікт все-таки виник, то розв'язувати його цивілізованими методами. Необхідність у такому регулюванні не зникне ніколи, оскільки суперечливість є іманентною властивістю міжнародного життя.

Практика свідчить, що процес знаходження взаємоприйняттого рішення у конфлікті є надзвичайно складною справою, оскільки сторони часто доводять себе до виснаження, але не йдуть на здачу позицій.

Основою для позитивного врегулювання конфлікту може бути тільки компроміс між інтересами сторін. Для цього слід відмовитись від, поширеного стереотипу, згідно з яким урегулювання конфліктів відбувається на основі принципу "або-або", тобто коли перемога однієї сторони можлива тільки за умови повної поразки або навіть знищення іншої (так звана "гра із нулевим результатом"). Практика міжнародних відносин показує, що не існує жодних проблем, які б не могли бути справедливо розв'язані мирними, політичними засобами на основі консенсусу і компромісів.